

מ"ת 19570/12/16 - מדינת ישראל נגד בנימין כהן, דוד פדידה

בית המשפט המחוזי בנצרת

04 ינואר 2017

מ"ת 19570-12-16 מדינת ישראל נ'

כהן(עציר) ואח'

מ"ת 19555-12-16

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיבים: 1. בנימין כהן (עציר)
2. דוד פדידה (עציר)

נוכחים:

בשם המבקשת: עו"ד אברמוביץ

בשם המשיב 2: עו"ד סעאדה ספדי

המשיב 2 בעצמו [הובא באמצעות השב"ס]

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. כנגד המשיב 2 (להלן: "המשיב"), הוגש עם נאשם אחר, כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות
הבאות:

- שוד בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977.
 - ניסיון לסחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]
התשל"ג-1973 + סעיף 25 לחוק העונשין.
 - הסתייעות ברכב לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 43 + 62 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]
התשכ"א-1961.
 - החזקת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודה.
- עובדות כתב האישום פורטו בהחלטתו של כב' סגן הנשיא ארבל מיום 19.12.16 ולא מצאתי לחזור על הדברים.

2. עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב והאחר עד תום ההליכים.

בהחלטתו מיום 19.12.16, אשר התנהל בעניינו של המשיב, בחן כב' סגן הנשיא ארבל את חומר החקירה וקבע כי קיימת תשתית ראייתית גולמית הקושרת את המשיב למעשי העבירה המיוחסים לו. עם זאת קבע כי בניגוד לעניינו של האחר, ראוי לבחון בעניינו של המשיב אפשרות של חלופה הולמת למעצרו. על כן הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

ביום 1.1.17 הוגש התסקיר בעניינו של המשיב. התסקיר פירט את נסיבות חייו הלא פשוטות של המשיב, לרבות פגיעה שנגרמה לו בגיל 16. שירות המבחן הפנה לכתב אישום קודם אשר הוגש כנגד המשיב בעודו קטין, כאשר במסגרת הטיפול בו התקשה המשיב לשתף פעולה עם שירות המבחן ולבסוף אף עזב את הארץ ללא כל אישור וההליכים נגדו הותלו. שירות המבחן התרשם כי המדובר בצעיר אשר גדל ברקע משפחתי מורכב אשר השאיר אותו פגוע והשפיע על מאפייני אישיותו. אומנם שירות המבחן קבע כי לא התרשם שהמשיב הינו אדם בעל מאפיינים אנטי סוציאליים מושרשים, יחד עם זאת נראה כי באזור מגוריו בצפת הוא מנהל קשרים בשולי החברה, אשר חושפים אותו למצבי סיכון. עוד נקבע כי במצבים רגשיים קשים או חוסר וודאות, לחץ ואיום, מתקשה המשיב להתמודד בצורה אדפטיבית עם קשייו. בשקלול הנתונים קבע שירות המבחן כי קיים סיכון למגע והתקשרות עם אנשים בשולי החברה וביצוע מעשים פורצי גבולות ולפיכך על חלופת המעצר להיות מרוחקת ממקום מגוריו בצפת.

שירות המבחן הוסיף ובחן את המפקחים המוצעים- אמו ואחיו של המשיב- וקבע כי הם מבינים את הנדרש מהם במסגרת משימות הפיקוח, עם זאת העלה ספק לעניין יכולתם של השניים לשמש דמויות סמכותיות ומציבות גבולות עבור המשיב.

בדיון מהיום שב ב"כ המבקשת וביקש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. הפנה לעבירות החמורות המיוחסות למשיב וכן לעובדה כי בעברו עזב המשיב את הארץ במהלך הליך פלילי שהתנהל נגדו ואף ברח למשך שבוע לאחר האירועים נשוא כתב האישום. עוד הפנה למסקנות תסקיר שירות המבחן, אשר תיאר את שיתוף הפעולה הבעייתי של המשיב עם שירות המבחן בעבר והמליץ כאמור שאין כל מקום לשחררו בסמוך למקום מגוריו בצפת. הוסיף והפנה למסקנות שירות המבחן באשר לספק ליכולתם של המפקחים לשמש כדמויות סמכותיות כלפי המשיב.

מנגד, הציג ב"כ המשיב חלופה אפשרית אחרת בדמות דירה שכורה במושב מרגליות. ב"כ המשיב הפנה לחלקו הלא מהותי של המשיב באישום המיוחס לו וכן להיותו חסר עבר פלילי. הפנה לחלקים החיוביים בתסקיר, אשר לא שלל את האופציה לשחרר את המשיב בחלופה וטען כי שגה שירות המבחן עת לא מצא לתת אמון במפקחים המוצעים. ב"כ המשיב הוסיף והפנה לפסיקה בה לטענתו שוחררו עצורים בעבירות שוד חמורות בהרבה מעניינו של המשיב כאן.

דין והכרעה

3. אין חולק כי העבירות בהן מואשם המשיב הינן עבירות חמורות והדברים עולים באופן ברור מהחלטתו של כב' סגן הנשיא ארבל לעניין קיומן של ראיות לכאורה. עם זאת עולה, כפי שקבע כב' השופט ארבל, כי חלקו של המשיב במתואר בכתב האישום היה מינורי יותר מהאחר, כאשר הוא לא נקט כל אלימות ונראה כי האחר היה הרוח החיה מאחורי המתואר בכתב האישום.

בנסיבות אלו ניתן לטעמי לבחון בחיוב את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה, באם תימצא חלופה ראויה, בפיקוח מפקחים סמכותיים, שיש בה לאיין את מסוכנותו.

למרבה הצער, לא מצאתי כי החלופה שהוצגה לפניי היום הינה חלופה ראויה די הצורך וכן לא מצאתי לתת אמון במפקחים המוצעים, כאשר בעיקר הדברים אמורים בנוגע לאחיו.

כאמור, במסגרת המלצתו השלילית של שירות המבחן לעניין שחרורו של המשיב לחלופה שהוצגה בפניו, קבע שירות המבחן כי על כל חלופה אפשרית בעניינו של המשיב להיות מרוחקת מהעיר צפת וזאת מקום בו נראה כי המשיב מקיים באזור קשרים בשולי החברה, אשר חושפים אותו למצבי סיכון.

הצורך במציאות חלופה ראויה והרמטית בעניינו של המשיב עולה ביתר שאת נוכח עברו. כאמור ביום 1.7.13 הוגש כנגד המשיב בבית המשפט לנוער כתב אישום אשר ייחס לו עבירות בנשק, מעשי פזיזות ורשלנות וירי באזור מגורים. בהמשך הודה המשיב בכתב האישום ואף צירף אליו תיק נוסף בו יוחסו לו עבירות סמים ונשק. לאור הודאתו, נקבע על ידי בית המשפט כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. ביום 17.9.15 הוטלו ההליכים בתיק כנגד המשיב, לאחר שלא התייצב למשפטו והתגלה כי נסע לחו"ל שם שהה כשמונה חודשים. בקצרה אוסיף כי נוכח "עבר" זה, אשר בגינו הוגשה לאחרונה הודעה על חידוש ההליכים כנגד המשיב, אין לקבל את טענת ב"כ המבקש, לפיה יש לתת משקל להיותו של המבקש חסר עבר פלילי לחלוטין.

דומה כי בדברים אלו יש ללמד באופן ברור על הקושי לתת אמון במשיב ועל הצורך לוודא כי כל חלופת מעצר אפשרית בעניינו תהיה חלופה איכותית המגובה במפקחים סמכותיים. יצוין כי הקושי לתת אמון במשיב עולה אף נוכח הפניית התסקיר באשר לאי שיתוף הפעולה שלו עמם בעבר.

בדיון לפניי הציג ב"כ המשיב חלופה אפשרית בדמות דירה שכורה בישוב מרגליות, המרוחק מצפת. אלא שעיון בחוזה השכירות שהוצג מלמד כי הוא נחתם לפרק זמן של שלושה חודשים בלבד. לאור ההנחה הסבירה כי ההליך הפלילי בעניינו של המשיב לא יסתיים תוך שלושה חודשים, הרי שבאמור יש ללמד על חוסר הרצינות של החלופה המוצעת.

אלא שבסופו של יום, גם אם היה באפשרותי לשקול בחיוב את שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת, הרי

שמקובלת עלי עמדת שירות המבחן באשר לאי יכולתם של המפקחים המוצעים לשמש דמויות סמכותיות ומציבות גבולות למשיב וזאת לאחר שאלו אף נשמעו בפניי באופן ישיר ובלתי אמצעי. לעניין זה אציין כי יציאתו הקודמת של המבקש לחו"ל, חרף ההליך הפלילי שהתנהל נגדו, הייתה כמובן בידיעתם של המבקשים. אוסיף כי, גם אילו הייתי מקבל את אמו של המשיב כמפקחת אפשרית, הרי שאיני יכול לתת את האמון הנדרש באחיו של המשיב, וזאת כאשר בדיון לפניי עלה כי כנגדו מתנהל כיום הליך פלילי, כאשר אף הוא עזב את הארץ למשך שנתיים, חודשיים לפני מועד ההוכחות בעניינו. באמור יש ללמד על חוסר יכולתו של האח לשמש כמפקח רציני וסמכותי, ואין לתת בו את האמון הנדרש.

בקצרה אציין כי לא מצאתי כל משמעות לפסיקה אותה הציג ב"כ המשיב. ברור מאליו כי גם בעבירות חמורות יותר שוחררו בעבר נאשמים לחלופות מעצר, אולם כידוע שלכל תיק יש את נסיבותיו הייחודיות. יתירה מכך ברור כי כל שחרור בחלופה, בין אם בעבירה "קשה" או "קלה" מחייב מתן אמון, מציאת חלופה ראויה ואישור מפקחים סמכותיים. בענייננו, קבעתי כאמור ניתן לשחרר באופן עקרוני את המשיב, אולם הדבר מחייב חלופה ראויה ומפקחים ראויים, כפי שאף נקבע על ידי שירות המבחן.

לאור הדברים אין מנוס מלקבוע כי החלופה המוצעת בעניינו של המשיב הינה בעייתית בנסיבות העניין ובנוסף קיים קושי ממשי לתת אמון במפקחים המוצעים ובעיקר באח.

אציין, כי חרף בקשתי בדיון, לא הציג ב"כ המשיב כל מפקח אפשרי במקום האח, כאשר ברור הוא שהאם אינה יכולה ואינה מסוגלת לפקח לבדה על המשיב במשך כל שעות היממה.

4. אי לכך, אין מנוס לעת הזו מלהורות על המשך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כאמור, באם תוצג בפני בית המשפט חלופה ראויה, בפיקוח מפקחים סמכותיים, הרי שזו תישקל בחיוב.

**ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ז,
04/01/2017 במעמד הנוכחים.
זיאד הווארי, סגן נשיא**

הוקלדעלידערייןבראנסה